بکارگیری الگوریتم ایزولا برای حل تانسور گشتاور زمینلرزههای محلی و ناحیهای (مطالعه موردی زمینلرزه ۱۱ فروردین ۱۳۸۵ سیلاخور با بزرگای گشتاوری ۶)

فرزام یمینیفرد، استادیار، پژوهشکده زلزلهشناسی، پژوهشگاه بینالمللی زلزلهشناسی و مهندسی زلزله

چکیدہ

در این مقاله، الگوریتم ایزولا برای حل تانسور زمین-لرزههای محلی و ناحیهای با ذکر یک مثال از کاربرد آن برای زمین لرزه ۱۱ فروردین ۱۳۸۵ سیلاخور با بزرگای گـشتاوری۶ معرفیی مـیگردد. در ایـن الگـوریتم، روش واهمامیخت تکراری برای تمام شکل موج به کار گرفته شده و تابع گرین با روش عدد موج ناپیوسته محاسبه میشود. برگردان تانسور گشتاور انحرافی زمینلرزه ۱۳۸۵ سیلاخور لغزش امتدادلغز با کمی مؤلفه نرمال در امتداد گسل عهد حاضر با عمق سنتروئيد ١١ كيلومتر را نشان ميدهد. گشتاور لرزهای محاسبه شده برای این زمینلرزه ۱۰^{۱۸} ۱/۰۸۶ نیوتن متر میباشد که بزرگای گشتاوری ۶ را نتیجه میدهد. مقایسه حـل تانـسور گـشتاور زمـینلـرزه ۱۳۸۵ سـیلاخور محاسبه شده با این الگوریتم با حلهای ارائه شده برای این زمینلرزه با روشهای دیگر نشاندهنده قابل اعتماد بودن آن برای تخمین آسان و سریع تانسور گشتاور زمین لرزههای متوسط و بزرگ رخ داده شده در ایران توسط مرکز ملی لرزەنگارى باند پهن ايران مىباشد.

كليدواژهها: الگوريتم ايزولا، تابع گرين، تانسور گشتاور، سيلاخور، زاگرس

1- مقدمه

شناخت دقیق پارامترهای چشمه لرزهای برای فهم فرآیندهای فیزیکی در زون گسلی طی وقوع زمینلرزهها یک پیشنیاز است. اگر چه اطلاعات مهمی از چند ثانیه اول نگاشتهای لرزهای مانند محل و حل صفحه کانونی قابل استخراج است؛ اما برای جزئیات تمامی نگاشت بایستی تمامی آن مورد ملاحظه قرار گیرد. این نوع مطالعات میتواند عمق کانونی و گشتاور لرزهای را با دقت بیشتری

پژوهشنامه زلزلهشناسی و مهندسی زلزله، سال پانزدهم، شماره اول، بهار ۹۱ –

نتیجـه دهـد و اطلاعـات باارزشـی را در خـصوص سـازوکار تغییرشکل در منطقه بدهد. بنابراین شبکههـای لـرزهنگـاری مدرن علاوه بر اعلام کانون و بزرگی، تانسور گـشتاور را نیـز به طور خودکار فراهم میسازند.

روشهای گوناگونی برای برگردان شکل موجها جهت مطالعه جزئیات زمانی و مکانی گسیختگی و توزیع لغزش منتجه توسعه داده شده است. با توجه به دسترسی سریع به شکل موجهای ناحیهای پس از وقوع زمین لرزه محاسبه سریع پارامترهای فیزیکی چشمه زمین لرزهها به ویژه برای تهیه نقشههای همشتاب و استفاده در سیستمهای تخمین خسارت پس از وقوع زمین لرزههای مخرب اهمیت پیدا کرده است. روش تانسور گشتاور ناحیهای در حال حاضر در تعدادی از شبکههای لرزهنگاری چند دقیقه پس از زمین لرزه به طور خودکار فراهم می شود. تانسورهای گشتاور ناحیهای مهمچنین برای تشخیص ماهیت انواع چشمههای لرزهای مانند فرآیندهای در ارتباط با آتشفشان، انفجارات اتمی یا ریزشهای ناشی از استخراج معدن کاربرد دارند.

برای برگردان دادههای دور به مدلهای تانسور گشتاور چشمه نقطهای یا چندگانه شامل مدلهای توزیع لغزش، الگوریتمهای متعددی در دسترس هستند [۱–۳]. برای برگردان دادههای ناحیهای نیز برای مثال می توان از الگوریتمهای درگر و هلمبرگر [۱] و هرمن و آمون [۴] نام برد.

بدیهی است که مطالعات محلی و ناحیهای در مقایسه با مطالعات دور پیچیده در هستند. در فواصل کمتر از ۱۰۰۰ کیلومتر سیگنالها غالباً از فرکانسهای بالا تشکیل شده و فازهای تداخلی مانند Lg فاز غالب بوده و اثرات حوزه نزدیک می توانند مهم باشند. در این حالت برای تولید میدان موج کامل روشهای

پرتو^۲ که برای فواصل دور کاربرد دارند با روشهای تمام موج^۲ جایگزین میشوند. روشهای متعدد فرکانس – عدد موج^۴ مانند روش عدد موج ناپیوسته^۵ بوشون [۵] میتواند در این حالت به کار گرفته شود. از آنجایی که مدلهای یک بعدی سرعت، متوسط مدل حقیقی زمین و شامل جزئیات آن نمیباشند، با اعمال فیلتر پایین گذر فرکانسهای پایین از نگاشتها استخراج و مدلسازی میشود. بنابراین انتخاب نگاشتهای با کیفیت سیگنال به نوفه مناسب، پردازش دقیق آنها و انتخاب باند

الگوریتم معرفی شده در این مقاله، ایزولا یک بسط روش کیکوچی و کاناموری [۲] برای فواصل محلی و ناحیه ای است که در آن تمام شکل موج ملاحظه شده و توابع گرین با استفاده از روش عدد موج ناپیوسته ارائه شده توسط بوشون [۵] محاسبه میشود [۶]. در روش کیکوچی و کاناموری [۲]، چشمه مجموعهای از چشمههای نقطهای در نظر گرفته شده و زیر رویدادها با روش برگردان واهمامیخت تکراری^{⁶ از} شکل موجها تعیین میشوند. این در صورتی است که در روش برگردان به کار گرفته شده توسط درگر و هلمبرگر [۱] برای افزایش سرعت محاسبات، چشمه در زمان و مکان نقطهای در نظر گرفته می شود و از تغییرات حجمی چـ شمه صرفنظر میشود. بنابراین فقط بخش انحرافی^۲ تانسور گشتاور با روش حداقل مربعات خطی حل می شود. بخس انحرافی به سه بخش گشتاور لرزهای اسکالر، تانسور گشتاور جفت نیرو[^] و تانسور گشتاور دو قطبی برداری خطی جبران شده CLVD[°] تجزیه میشود. در این روش عمق با روش تكرار از حلى كه بيشينه كاهش واريانس را نتيجه ميدهد، تعيين مي شود.

۲- زمینلرزه ۱۱ فروردین ۱۳۸۵ سیلاخور

در ساعت ۴:۴۷ بامداد (به وقت محلی) روز ۱۱ فروردین سال ۱۳۸۵ه .ش، زمینلرزهای با بزرگی محلی ۶/۱ در منطقه درب آستانه از توابع بخش سیلاخور شهرستان دورود (نزدیک به شهر بروجرد) به وقوع پیوست، شکل (۱). مختصات رومرکز این زمینلرزه توسط شبکه لرزهنگاری وابسته به پژوهشگاه بینالمللی زلزلهشناسی و مهندسی

زلزلـه ۲۳/۶۲ درجـه عـرض شـمالی و ۴۸/۹۱ درجـه طـول شرقی تعیین شده است. در اثر این زمین لرزه حدود ۷۰ نفـر جان باختند و بسیاری از روستاهای اطراف رومرکز خـسارت دیدند. یکی از دلایلی که باعـث جلـوگیری از تلفـات جـانی زیاد این واقعه شد، رخداد پیش لرزههـای نـسبتاً بـزرگ روز قبل از زلزله اصلی در منطقه بود. بزرگای محلی پیش لرزههـا به ترتیب ۶/۶ و ۱/۵ بوده و در ساعات ۱۹:۴۷ و ۲۳:۰۶ بـه وقت محلی رخ دادهاند. ایـن زمـین لـرزه در مجـاورت قطعـه دورود گسل عهد حاضر^{۱۰} تعیین محل شـده و محـل وقـوع یکی از بزرگترین زمین لرزههای دستگاهی زاگـرس در سـال که در اثر آن بیش از ۴۰ کیلومتر گـسلش سـطحی صورت گرفته است [۷]. از این رو، مطالعه زمین لرزه ۱۳۸۵ سیلاخور به عنوان تنها زمین لرزه بـزرگ دسـتگاهی در امتـداد قطعـه

شکل (۱): نقشه لرزه خیزی منطقه بر اساس کاتالوگ پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله (دایره های سفید رنگ) و انگدال (دایره های طوسی رنگ) به همراه ساز و کارهای کانونی بر اساس حل تانسور گشتاور دانشگاه هاروارد. دایره مشکی رنگ رومرکز زمین لرزه ۱۹۰۹ دورود با بزرگای ۲/۴ در مقیاس امواج سطحی [۸] و ستاره رومرکز زمین لرزه ۱۱ فروردین سال ۱۳۸۵ه. ش با بزرگی گشتاوری ۶ را نشان میدهد. گسلهای مهم منطقه از حسامی و همکاران [۹]. منطقه حول قطب اويلر مىدانند.

اندازه گیریهای GPS نشان داده است که میزان کوتاه-شدگی در شمال شرق زاگرس که شامل منطقه مورد مطالعه میشود، ناچیز است که به کاهش سرعت واگرایی و/یا فرار پوسته از کوتاه شدگی به علت وجود لغزش امتدادلغز نسبت داده شده است [۱۳]. این مطالعه نشان می دهد که در این بخش از زاگرس تغییر شکل بین ۴-۶ میلیمتر حرکت امتدادلغز در امتداد گسلهای با امتداد شمال – غرب، جنوب– شرق و ۳-۶ میلیمتر کوتاه شدگی عمود بر محور رشته شرق و ۳-۶ میلیمتر کوتاه شدگی عمود بر محور رشته مرک امتدادلغز گسل عهد حاضر ۲-۳ میلیمتر در سال محاسبه شده است. ملکزاده و همکاران [۱۴] با مطالعات ساختاری و ژئوموفولوژی و مشاهده حرکت امتدادلغز روی حاضر در تقسیم شدگی استرین در منطقه زاگرس بلند در زاگرس بلند نشان دادند که این گسل علاوه بر گسل عهد مال زاگرس نیز نقش دارد.

4- روش

تانـسور گـشتاور M_{kj} بـا تركيبـی خطـی شـش تانـسور بنیادی M_n بیان می شود، شکل (۲). M_1 و M_2 گسلهای امتدادلغز خالص؛ M_3 و M_4 گسلهای شیب لغز با صفحه قائم به ترتیب در امتداد شمال- جنوب و شرق- غرب و M_5 گسل شیب لغز با شیب ۴۵ درجه را نشان میدهد. M_6 چشمه همسانگرد^{۱۳} که انرژی را به طور مساوی در تمام جهات M تشعشع می کند (مانند انفجار) را بیان می کند. به طور کلی می تواند به دو بخش همگن^{۱۴} و انحرافی تقسیم شود. تانسور گشتاور انحرافی با پنج تانسور گشتاور بنیادی M_1 تا M_5 بیان می شود. تجزیه M یکتا است، اما تجزیه تانسور گشتاور انحرافي يكتا نميباشد. معمولاً بخش انحرافي تانسور گشتاور به دو بخش جفت نیرو و CLVD تقسیم می شود. اغلب مؤلفههای *CLVD* مهم^{۱۵} برای زمینلرزههای بزرگ با عمـق متوسط^۱ و عمیق^{۱۷} گزارش می شود. در بسیاری از حالات به هرحال مى توان نشان داد كه اين مقادير زياد نتيجه انطباق چندین واقعه گسیختگی با سازوکارهای جفت نیرو مختلف می باشد [1۵]. درصد جفت نیرو^{۱۸} برای وقایع مرکب به بانـد آنالیز تصاویر رادار برای اندازه گیری تغییر شکل و سینماتیک زمین لرزه ۱۳۸۵ سیلاخور با حرکت امتدادلغز راستگرد حاصل از گسیختگی ۲۰ کیلومتر از قطعه دورود گسل عهد حاضر در عمق بین ۲ تا ۸ کیلومتر با بیشترین لغزش به مقدار ۹۰ سانتیمتر در عمق ۴ کیلومتر در زیر روستای چالان چولان سازگاری دارد. نتایج مدلسازی امواج حجمی عمق ۶ کیلومتر را برای این زمین لرزه نتیجه داده است. شیب و امتداد گسل با هر دو روش فوق الذکر به ترتیب ۶۰ و ۳۲۰ درجه محاسبه شده است [۱۰].

۳- تکتونیک و سینماتیک منطقه

در سـمت شـمالغـرب زاگـرس مجموعـهای اصلی از گسلهای امتدادلغز راستگرد با امتداد شـمال غربی- جنـوب شرقی به طول تقریبی ۸۰۰ کیلومتر (از عرض جغرافیایی ۳۲ درجه شمالی تا ۳۷ درجه شمالی) هم امتداد با خطواره راندگی زاگرس واقع است. این مجموعه گسلی که همان گـسل اصـلی عهـد حاضـر اسـت [۷]، عنـصر عمـدهای در زمینساخت جنبای خاورمیانه به شمار میرود و مسؤول وقوع چندین زمین لـرزه بـزرگ در منطقـه مـیباشـد [۱۱]. قطعه گسلی دورود با راستای حدود ۳۱۵ و در ازای بالغ بر ۱۰۰ کیلومتر، جنوبی ترین قطعه گسلی گسل عهد حاضر محسوب میگردد. گسل دورود در شمالغربی شـهر دورود حد جنوبی دره سیلاخور را در نهشتههای کواترنری پسین رودخانه آبیدز تـشکیل مـیدهـد. سـاز و کـار گـسل دورود امتدادلغز راستگرد همراه با یک مؤلفه قائم کوچک میباشد [۷]. اندازه گیریهای ترازیابی و آنالیز تصاویر رادار افتادگی حدود ۲ سانتیمتر در قسمت شمالی و بالا آمدگی حدود ۶ سانتیمتر در قسمت جنوبی را طی بازه دو ساله تا پس از وقوع زمینلرزه ۱۳۸۵ سیلاخور نشان میدهد که میتواند تأییدی بر وجود حوزه کششی در منطقه باشد [۸].

طالبیان و جکسون [۱۱] در مطالعه خود بر وجود مؤلفه نرمال و حوزه کششی^{۱۱} در بخـش شـمالی زاگـرس (MRF) اشاره داشته و کوپلی و جکسون [۱۲] نیز به بیان شـواهدی بر وجود آنها در بخش شمالیتر آن پرداختهاند. این محققین وجود ایـن اثـرات را ناشـی از اخـتلاف در سـرعت چـرخش

پژوهشنامه زلزلهشناسی و مهندسی زلزله، سال پانزدهم، شماره اول، بهار ۹۱ –

فرکانسی مطالعه شده و آزیموت ایستگاه وابسته است که می تواند علت اختلاف زیاد بین درصد DC گزارش شده توسط آژانسهای مختلف باشد [۱۶].

شکل (۲): تانسورهای گشتاور به کار رفته در برگردان تانـسور گـشتاور کامل^{۱۹} [۲].

توابع گرین در این الگوریتم با استفاده از روش عدد موج ناپیوسته ارائه شده توسط بوشون، ۱۹۸۱ محاسبه می شود. روش عدد موج ناپیوسته ^{۲۰}DWN یک راه برای محاسبه دقیق توابع گرین برای بسیاری از مسائل با حداقل عملیات ریاضی فراهم ساخته است. در این روش، مسأله چشمه منفرد با مسأله چشمه چندتایی که به صورت پریودیک توزیع شده است، جایگزین می گردد، شکل (۳).

شکل (۳): تفسیر فیزیکی روش DWN. چشمه منفرد با یک آرایه نامحدود چشمههای توزیع شده بطور افقی با فاصله برابر L. برای یک طول موج تشعشع معین λ مطابق با یک فرکانس تهییج، انرژی الاستیک فقط در جهات ناپیوسته θ تشعشع میکند [۵].

الگوریتم به کار رفته در نرمافزار ایزولا برای برگردان تانسور گشتاور همان الگوریتم کیکوچی و کاناموری [۲] است که در آن چشمه مجموعهای از چشمههای نقطهای در نظر گرفته میشود. تانسور گشتاور زیر رویدادها به طور متوالی با کمینهسازی اختلاف بین شکل موجهای مشاهده شده^{۱۲} و ساختگی^{۲۲} با روش جستجو در مش^{۳۳} برای مقادیر مختلف پارامترهای چشمه شامل زمان و مکانهای پیشفرض شده تعیین میشوند. بیشینه همبستگی بین شکل موجهای مشاهده شده و ساختگی زمان و موقعیت بهینه را نسشان

میدهد. در این روش هنگامی که زیر رویداد اصلی پیدا شد لرزهنگاشت مصنوعی مربوطه از لرزهنگاشت مشاهده شده کم و شکل موج باقیمانده برای چشمه نقطهای دیگر برگردان و این عمل ادامه مییابد. از آنجایی که در این روش موقعیت چشمه بهینه نیز تعیین میشود غیرخطی است [۱۶].

با در نظر گرفتن *d* به عنوان داده مـشاهده شـده و *s* بـه عنوان شکل موج ساختگی، میزان تطابق^{۲۴} بین آنها با مقدار کاهش واریانس اندازه *گ*یری می شود:

 $varred = 1 - |d - s^2| / |d^2|$

که در آن عملگ *ر ۱.۱ نـرم L2* ، یعنی ²(*d_i*) *Z*=*Jdl²* و از جمع تمام سریهای زمانی، سه مؤلفه برای تمامی ایستگاهها محاسبه میشود. مقدار بهینه در حالت تط ابق کامل برابـر یک میباشد.

۵- مراحل حل تانسور گشتاور

عموماً کیفیت برگردان تانسور گشتاور به مقدار زیادی به تعداد داده قابل دسترس و توزیع آزیموتی ایستگاه در اطراف چـشمه بـستگی دارد [۱۷]. مـدل سـرعت بـه کـار رفت و موقعیت مکانی زمینلرزه نیز از عواملی هستند باعث خطا در محاسبات میشوند. در زیر به طور خلاصه مراحل برگردان تانسور گشتاور با مدلسازی شکل موج ارائه شده است: ۱- جمعآوری داده و پـیش پـردازش شـامل: نـسبت خـوب سیگنال بـه نوفـه؛ سـیگنالهای بریـده نـشده^{۲۰}؛ پوشـش ایـستگاهی مناسب؛ حـذف مقـدار متوسط و تمایـل^{۲۶} نطی؛ تصحیح پاسخ دسـتگاهی و تبـدیل لـرزهنگاشـت نوفه فرکانس بالا و بکارگیری تقریب چشمه نقطهای؛

- ۲- محاسبه توابع گرین وابسته به: مدل زمین؛ محل زمین لرزه؛ موقعیت ایستگاه؛
- ۳- برگردان: انتخاب شکل موجها برای مثال P، H یا تمام لرزهنگاشت؛ تطابق شکل موجها با نگاشت مصنوعی متناظر؛ تجزیه تانسور گشتاور (برای مثال به دو بخش جفت نیرو و CLVD). برگردان میتواند هم در حوزه زمان و هم حوزه فرکانس

انجام شود. بایستی در انطباق لرزهنگاشتهای مشاهده شده و مصنوعی دقت شود. این عمل با تکنیکهای همبستگی عرضی^{۲۷} آسانتر میشود. در بیشتر برگردانها عمق کانونی ثابت فرض میشود. برگردان برای گسترهای از عمقهای کانونی انجام شده و بهترین حل به عنوان حل با حداقل واریانس تخمین یا بیشترین همبستگی انتخاب میشود.

کیفیت برگردان تانسور گشتاور یا هر برگردان چشمه به توابع گرین به کار رفته وابسته است. چندین مدل سرعت ممکن است به کار گرفته شود تا تغییرات ناحیهای ساختار پوسته منظور گردد. فیلتر میان گذر ۲۰/۰-۵۰/۰ و به کار میرود، توصیه میگردد. فوکومویا و درگر [۱۸] فیلتر به کار میرود، توصیه میگردد. فوکومویا و درگر [۱۸] فیلتر میانگذر ۲۰/۰-۱/۰ هرتز را برای زمینلرزههای کوچکتر از ۴، ۲۰/۰-۵۰/۰ هرتز را برای زمینلرزههای بین ۴ تا ۵، ۱۰/۰۰ مرتز را برای زمینلرزههای بزرگتر از ۵ و

به طور کلی حلهای نامطمئن تانسور گشتاور برای چشمه با روشهای زیر قابل بررسی هستند [۱۶]:

- بررسی پایداری حل با مقایسه نتایج حاصل از
 به کارگیری زیر مجموعه متفاوت داده؛
- بررسی تغییرات حل ساز و کار کانونی با مقادیر متفاوت
 محل رویداد؛
- عدم توافق پلاریته بارز بین دادههای واقعی و مصنوعی؛
 - مقادیر بسیار کم درصد جفت نیرو؛
 - مقادير كم كاهش واريانس؛
- اختلاف زیاد عمق حاصل از تانسور گشتاور و تعیین
 محلهای انجام گرفته با روشهای معمول؛
 - مقادیر کوچک نسبت حداقل به حداکثر مقادیر ویژه.

6- حل تانسور گشتاور زمینلرزه ۱۳۸۵ سیلاخور

با توجه به ثبت زمینلرزه ۱۱ فروردین ماه ۱۳۸۵ سیلاخور توسط ایستگاههای شبکه ملی لرزهنگاری باند پهن ایران وابسته به پژوه شگاه بینالمللی زلزلهشناسی و مهندسی زلزله، ساز و کار کانونی این زمینلرزه با بر گردان

پژوهشنامه زلزلهشناسی و مهندسی زلزله، سال پانزدهم، شماره اول، بهار ۹۱ –

تانسور گشتاور این زمینلرزه در حوزه زمان مورد بررسی قرار گرفت، شکل (۴). جهت تعیین توابع گرین از مدل عباسی و همکاران [۱۹] استفاده گردید، جدول (۱).

شکل (۴): موقعیت جغرافیایی ده ایستگاه باندپهن ثبتکننده زمینلرزه ۱۳۸۵ سیلاخور. ستاره رومرکز زمینلرزه میباشد.

جدول (۱): مدل سرعت به کار رفته جهت محاسبه تابع گرین [۱۹].

سرعت موج S (Km/s)	سرعت موج P (Km/s)	مرز بالای لایه (km)	لايه
٣/١	۵/۴	•	١
٣/۴	Δ/Λ	٣	٢
٣/۵	۶/۱	Y	٣
٣/۶	۶/۲۵	18	۴
٣/٧	۶/۴	74	۵

جهت حل تانسور گشتاور انحرافی، فیلترهای با پهنای باند متفاوت بین ۰/۱۱ و ۰/۱ هرتز بررسی گردید و در نهایت با فیلتر میان گذر ۱۵ ۰/۱ تا ۰/۱۵ هرتز بیشترین متوسط کاهش واریانس یعنی ۴۴ درصد و بیشترین مؤلفه جفت نیرو (DC) یعنی ۸۳ درصد حاصل گردید، شکل (۵). این حل نشاندهنده ساز و کار کانونی غالب امتدادلغز در امتداد شمال غرب جنوب شرق با مؤلفه ناچیز نرمال میباشد، شکل (۶) و جدول (۲). جهت اطمینان از پایداری جواب عمل بر گردان برای دادههای فیلتر شده در باندهای دیگر نیز انجام شد و تغییر محسوسی در تانسور گشتاور محاسبه شده حاصل نگردید.

فرزام يمينىفرد

شکل (۵): مقایسه شکل موج جابهجایی زمینلرزه ۱۳۸۵ سیلاخور (شکل موج مشکی رنگ) با شکل موجهای مصنوعی (شکل خاکستری رنگ) حاصل از برگردان تانسور گشتاور در حوزه زمان با بکارگیری فیلتر میانگذر ۱۵ ۰/۰ تا ۰/۰۵. هرتز. محور قائم جابهجایی نرمالیزه شده بـر حسب متر میباشد. اعداد گوشه سمت چپ بیشینه هر نگاشت هستند.

شکل (۶): مقایسه ساز و کار کانونی حل شده با استفاده از مدلسازی امواج دور (ساز و کار مشکی کے رنے [۸] و حـل تانیسور گشتاور با استفاده از مدلسازی امواج ناحیهای توسط الگوریتم ایزولا (ساز و کار مشکی پر رنگ).

بازه فیلتر انتخابی بسیار نزدیک به بازه پیشنهادی توسط فوکویاما و درگر [۱۸]، ۰/۰۱ تا ۰/۰۵ هرتز است با این تفاوت که فرکانس گوشه^{۲۸} پایینی با توجیه به سطح زیاد نوفه بلند دوره^{۲۹} در ایستگاهها از ۰/۰۱ به ۰/۰۱۵ هرتز افزایش یافته است. ساز و کار کانونی محاسبه شده برای این زمین لرزه با روشها و دادههای متفاوت در جدول (۲) ارائه شده است. با مقایسه نتیجه برگردان برای عمقهای بین ۵ تا ۲۳ کیلومتر بهترین ضریب همبستگی برای عمق سنتروئید ۱۱ کیلومتر به دست آمد، شکل (۷).

گشتاور لرزهای برای این زمینلرزه برابر ۱۰^{۱۸ × ۱}/۰۸۶ نیوتنمتر محاسبه گردید که با استفاده از رابطه بزرگی گشتاور هنکس و کاناموری [۲۰] بزرگای گشتاوری ۶ را نتیجه میدهد.

جدول (۲): مقایسه سازوکار کانونی محاسبه شده برای زمین لرزه ۱۳۸۵سیلاخور با روشهای متعدد. (۱) پیرت و همکاران [۱۰]؛ (۲) حاتمی و همکاران [۲۱].

شکل (۷): همبستگی (مجذور کاهش واریانس) بر حسب عمقهای سنتروئید در بازه ۵ تا ۲۳ کیلومتر نشاندهنده بیشترین همبستگی در عمق ۱۱ کیلومتر میباشد.

ساز و کار محاسبه شده در این مطالعه با سازوکار کانونی محاسبه شده توسط پیرت و همکاران [۱۰] همخوانی نسبتا خوبی نشان میدهد، شکل (۶) و جدول (۲).

جهت اعتبارسنجى تانسور گشتاور محاسبه شده عمل برگردان با تغییر پارامترهای اولیه مانند رومرکز و عمق، تغییر بازه فرکانسی فیلتر میانگذر و استفاده از گروههای متفاوت ایستگاهها تکرار گردید. این آزمون نشان میدهد که در حالتهای بـررسی شـده سـاز و کـار محـاسبه شده غالباً امتدادلغز با كمى مؤلفه نرمال مىباشد. بيشترين اختلاف، زمانی مشاهده شد که برگردان با دو گروه ایستگاههای نزدیک و گروه ایستگاههای (CHTH, DAMV, NASN, ASAO, SNGE) دور (GRMI, GHIR, KRBR, BNDS, ZHSF) انجام شد. نتایج این آزمون نشان میدهد که استفاده از ایستگاههای مت استفاده از گستاور لرزهای محاسبه شده برای این زمین لرزه هش واریانس ۲۰۱×۱/۰۸۶ نیوتن متر میباشد که با استفاده از رابطه ایستگاههای بزرگی گشتاور هنکس و کاناموری [۲۰] بزرگای گشتاوری ۶ نتایج حاصل را نتیجه میدهد. این حل شامل ۸۳ درصد مؤلفه جفت نیرو سل ناحیهای بوده و ۴۴ درصد واریانس را کاهش داده است. بیگر نزدیکتر حل تانسور گشتاور زمین لرزه ۱۳۸۵ سیلاخور محاسبه

ی رو ی رو ی رو ی رو ی رو ی رو شده با الگوریتم ایزولا با حلهای ارائه شده برای این زمین لرزه با روشهای دیگر [۱۰، ۲۱] همخوانی خوبی نشان می دهد، شکل (۶) و جدول (۲). در هر صورت دستیابی به نتایج دقیقتر نیاز به کاربرد الگوریتم برای زمین لرزههای بیشتر با بزرگاهای متفاوت در مناطق مختلف ایران، کالیبره کردن مدل سرعت، انتخاب بازه فرکانسی مناسب و ضریب کیفیت^{۳۰} مناسب و در نهایت پوشش ایستگاهی بهتر شبکه دارد.

۸- منابع

- 1. Dreger, D.S. and Helmberger, D.V. (1993). Determination of source parameters at regional distances with single station or sparse network data, *Journal* of *Geophysical Research*, **98**, 8107-8125.
- Kikuchi, M. and Kanamori, H. (1991). Inversion of complex body waves-III, Bull. Seism. Soc. Am., 81, 2335-2350.
- McCaffrey, R., Abers, G., and Zwick, P. (1991). Inversion of teleseismic body waves, In: Lee, W.H.K. (Ed.), Digital seismogram analysis and waveform inversion, International Association of Seismology and Physics of the Earth's Interior, El Cerrito, CA., 81-166.
- Hermann, R.B. and Ammon, C.J. (2002). Computer programs in seismology, Source inversion, http:// eqseis.geosc.psu.edu/~cammon, HTML/MTinv Docs/mtinv01.html.
- Bouchon, M. (1981). A simple method to calculate Green's functions for elastic layered media, Bull. Seism. Soc. Am., 71(4), 959 - 971.
- Sokos, E. and Zahradnik, J. (2008). ISOLA a fortran code and a Matlab GUI to perform multiple-point source inversion of seismic data, *Computers and Geosciences*, 34, 967-977.

دور مؤلفه نرمال بیشتری را نسبت به حالت استفاده از ایستگاههای نزدیک نشان میدهد و درصد کاهش واریانس تنها ۷ درصد در مقابل ۶۰ درصد استفاده از ایستگاههای نزدیک میباشد. پس نتیجه گرفته میشود که نتایج حاصل از استفاده از ایستگاهها واقع شده در فواصل ناحیهای نزدیکتر به نتایج به دست آمده از روشهای دیگر نزدیکتر است. هر چند بررسی انجام گرفته توسط زاهراندیک و همکاران [۱۶] نشان میدهد که ایستگاههای بسیار نزدیک (کمتر از ۲۰ کیلومتر) به خصوص برای زمینلرزههای کم عمق به علت عدم دقت مدلهای سرعت به کار گرفته شده در این عمقها باعث خطای قابل توجه در نتایج می شود.

مقایسه نتایج به دست آمده از این مطالعه با استفاده از تمامی ده ایستگاه با حلهای ارائه شده برای زمین لرزه ۱۳۸۵ سیلاخور، جدول (۲)، درصد بالای مؤلفه جفت نیرو، توافق قطبش اولین رسید موج با حل به دست آمده، پایداری نتایج علیرغم تغییر پارامترهای اولیه مانند رومرکز و عمق، استفاده از گروه دادهها و فیلترهای با باندگذر متفاوت و مقدار نسبت حداقل مقدار ویژه ماتریس سیستم به مقدار حداکثر آن نشاندهنده تخمین قابل اطمینان ساز و کار غالب زمین لرزه ۱۳۸۵ سیلاخور با استفاده از دادههای ناحیهای می میاشد. بدیهی است که مقادیر مطلق پارامترها می تواند تا حد زیادی متأثر از نوفه بلند دوره و دقت مدل سرعت به کار رفته باشد. افزایش تعداد دادهها با پوشش آزیموتی مناسب چـشمه از یوشش آزیموتی دادههای زمین لرزه سیلاخور نشاندهنده عدم پوشش مناسب در بخشهای جنوبی رومرکز می باشد.

۷- نتیجهگیری

جهت حل تانسور گشتاور زمین ارزه ۱۳۸۵ سیلاخور دادههای فیلتر شده ۱۰ ایستگاه بین ۱۰/۰ تا ۱۰/۰۵ هرتز در حوزه زمان برگردان شدند. عمق سنتروئید نیز در بازه ۵ تا ۲۳ کیلومتر جهت دستیابی به حل با بیشترین همبستگی آزمایش شدند. برگردان تانسور گشتاور انحرافی این زمین-ارزه لغزش امتدادلغز با کمی مؤلفه نرمال در امتداد گسل عهد حاضر با عمق سنتروئید ۱۱ کیلومتر را نشان میدهد. Detailed waveform inversion for moment tensors of M~4 events; examples from the Corinth Gulf, Greece, Bull. Seism. Soc. Am., **98**, 2756-2771.

- 17. Dufumier, H. (1996). On the limits of moment tensor inversions of teleseismic body wave spectra, PAGEOPH, **147**(3), 467-482.
- Fukuyama, E. and Dreger, D. (2000). Performance test of an automated moment tensor determination system for the future "Tokai" earthquake, *Earth Planets Space*, **52**, 383-392.
- Abbassi, A., Nasrabadi, A., Tatar, M., Yaminifard, F., Abbassi, M.R., Hatzfeld, D., and Priestley, K. (2010). Crustal velocity structure in the southern edge of the Central Alborz (Iran), *Journal of Geodynamics*, 49, 68-78.
- Hanks, T. and Kanamori, H. (1979). A moment magnitude scale, *J. Geophys. Res.*, 84(B5), 2348-2350.
- Hatami, M.R., Shomali, Z.H., and Javan-Doloei, Gh. (2009). Focal mechanisms of Mw 6.5 Iran-Silakhor earthquake using data from the Iranian Seismic Network, *Journal of the Earth and Space Physics*, 35(3), 1-11.

۹- یانوشت

- ۱- ISOLA
- Y- Ray Method
- ۳– Full-Wave
- ← Frequency Wavenumber
- △– Discrete Wavenumber
- 9- Iterative Disconsolation
- Y- Deviatoric
- Λ Double-Couple
- ۹- Compensated Linear Vector Dipole
- \ ⋅ Main Recent Fault
- 11- Pull Apart
- ۱۲- Elementary
- ۱۳– Isotropic
- ۱۴– Isotropic
- ۱۵- Significant
- ۱۶- Intermediate
- ۱۷– Deep
- ۱۸– Double Couple
- ۱۹– Full Moment Tensor
- ۲۰ Discrete Wavenumber Method
- ۲۱– Observed

- Tchalenko, J. and Braud, J. (1974). Seismicity and structure of the Zagros (Iran), the main recent fault between 33 and 35° N, *Phil. Trans. Roy. Soc. London*, 277, 1-25.
- Ambraseys, N.N. and Melville, C.P. (1982). A history of Persian Earthquakes, Cambridge Earth Science Series. Cambridge University Press, London, 212p.

- Peyret, M., Rolandone, F., Dominguez, S., Djamour, Y., and Meyr, B. (2008). Source model for the Mw 6.1, 31 March 2006, Chalan-Chulan Earthquake (Iran) from InSAR, *Terra Nova*, 20, 126-133.
- Talebian, M. and Jackson, J. (2002). Offset on the main fault recent of the NW Iran and implications for the late Cenozoic tectonics of the Arabia Eurasia collision zone, *Geophys. J. Int.*, **150**, 422 – 439.
- Copley, A. and Jackson, J.A. (2006). Active tectonics of the Turkish-Iranian Plateau, *Tectonics*, 25, TC6006, doi:10.1029/2005TC001906.
- Walpersdorf, A., Hatzfeld, D., Nankali, H., Tavakoli, F., Nilforoushan, F., Tatar, M., Vernant, P., Chéry, J., and Masson, F., (2006). Difference in the GPS deformation pattern of north and central Zagros (Iran): *Geophys. J. Int.*, 167, 1077-1088.
- 14. Malekzade, Z., Abbassi, M.R., Bellier, O., and Authemayou, C. (2007). Strain partitioning in west-central Zagros fold and thrust belt: implication for seismic hazard analysis, *Journal* of Seismology and Earthquake Engineering, **9**(3), 85-98.
- Tibi, R., Estabrook, C.H., and Bock, G. (1999). The 1996 June 17 flores sea and 1994 March 9 Fiji-Tongaa earthquakes: source processes and deep earthquake mechanisms, *Geophys. J. Int.*, 138, 625-642.
- 16. Zahradnik, J., Jansky, J. and Plicka, V. (2008).

٩

فرزام يمينىفرد

۲۷- Cross-Correlation

- ۲۸- Corner Frequency
- ۲۹- Long Period
- ۳۰- Quality Factor

- ΥΥ- Synthetic
 ΥΨ- Grid Search
 ΥΨ- Norm
 ΥΔ- Unclipped
- ۲۶- Trend